

Øjeblik at naa til et Resultat, som vel ikke var tilfredsstillende ud fra mine Synspunkter, men dog har gjort nogen Nytte, nemlig Arbejdsloven af 1. December. Men jeg tror, det i Fremtiden vil fremme det parlamentariske Arbejde, om de ærede Oppositionspartier allerede i Folketinget under Udvalgsarbejdet dør positivt vilde pege paa, hvad de vilde, og ikke stille sig ganske negativt, give blankt op og overlade det høje Landsting Æren og Skammen for, om det bliver til noget eller ikke bliver til noget.

Imidlertid vil jeg lige saa lidt som den ærede sidste Taler, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), endnu opgive Haabet om, at det skulde lykkes at naa til et positivt Resultat enten ved ny Forhandling i Udvalget mellem anden og tredie Behandling eller ved fortsat Forhandling med det andet høje Ting. Jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger. Ja, jeg tror, netop af Hensyn til, om der endnu skulde være en Mulighed for at naa til en Overensstemmelse, hvad jeg meget vilde paaskønne, at det vil være klogest at indskrænke sig til disse Bemærkninger her ved anden Behandling.

Ordføreren (Stensballe): Den højtærede Minister beklagede sig nærmest over, at der ikke var nogen Forhandlingsvillighed i Folketinget. Ja, det kan jeg jo ikke svare paa, men jeg kan dog sige saa meget, at med Hensyn til en Del af de Lovforslag, jeg har haft med at gøre, viser det sig, naar man gennemlæser Behandlingen af Lovforslagene i det høje Folketing, at der ofte fra Oppositionspartiernes Side har været stillet Forslag, som der ingen Forhandlingsvillighed var overfor fra Regeringspartiernes Side. Jeg gjorde opmærksom paa Forholdet forleden Dag, da det drejede sig om Tilskud til Boligbyggeriet, og jeg maa sige, at ogsaa ved denne Sags Behandling forekommer det mig, at det har skortet paa Forhandlingsvillighed hos Regeringspartierne i Folketinget — jeg kan maaske endogsaa sige, at der heller ikke har været nogen stor Forhandlingsvillighed fra den paagældende Ministers Side. Men nu er man kommet herop med Forslaget, og det er, ligesom Forhandlingsvilligheden her fra Regeringspartiernes Side er større. Jeg skal ikke komme ind

paa hele den Udvikling, som den højtærede Minister gav af C-Nævnet og C-Nævnets Indstilling, og hvorledes der skal forholdes med Hensyn til C-Nævnets Indstillinger; men jeg vil dog sige, at min personlige Opfattelse fra den Tid, da vi behandlede Spørgsmaalet i Udvalget og i Underudvalget, da Arbejdsløshedsloven af 1924 blev skabt, er den, at Nævnet ikke blot skal høres; thi ellers havde der ikke været nogen Grund til at gaa bort fra det 16 Mands Udvalg, som vi havde efter den tidligere Lov, i hvilken der stod, at Ministeren skulde forhandle med dette 16 Mands Udvalg; det var netop for at komme over til noget andet og sikrere, der blev indsat „Indstilling“, ikke i den Paragraf, § 31, det her drejer sig om, men i § 28, tror jeg, det vil sige netop i den Paragraf, der ændrede Forhandlingsudvalget til et Udvalg, som skulde gøre Indstilling. Det skete ogsaa efter den højtærede Ministers egen Partifælles Mening den Gang for at faa en noget sikrere Form end den, vi havde tidligere.

Jeg maa ogsaa protestere mod den Sammenligning, der blev draget mellem de Afgørelser, som blev truffet af den nuværende højtærede Minister og den tidligere. Denne havde Indstilling fra C-Nævnet, men den nuværende har ikke haft nogen. Derimod er der kommet fra C-Nævnet et Referat, der har vist, hvad de to forskellige Dele af Nævnet har ment om Sagerne. Men, som sagt, det bliver der nok en Gang Lejlighed til at komme ind paa. Jeg forstaa, at den højtærede Minister har til Hensigt at foreslaa visse Revisionsbestemmelser angaaende Arbejdsløshedsloven — saaledes udtalte han sig i alt Fald i Udvalget — til næste Aar. Saa kan man jo tage det Spørgsmaal op. Jeg synes heller ikke, det ligger for her i Dag.

Den højtærede Minister har sagt, at der muligvis ikke var megen Grund til at bruge Bemyndigelsen længere, men naar der ikke er det, kan jeg ikke forstaa, at den højtærede Minister er saa meget imod vort Forslag. Hvad der sker fra vor Side, er kun dette, at vi ønsker at indskrænke Retten til to Trediedele og i Stedet for give Understøttelse til de allerdaarligst stillede af de Arbejdere, som er solide og dygtige og uden egen Skyld er kommet ud i Arbejdsløsheden. Det er netop den Anke, vi har